

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/41/2020
Identifikačné číslo spisu: 6111212788
Dátum vydania rozhodnutia: 28.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6111212788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom v Banskej Bystrici, Partizánska cesta 5, IČO: 36 056 006, proti žalovanému: Mgr. et Mgr. Gabriele Turčákovej, so sídlom v Banskej Bystrici, Dolná 6/A, správcovi konkurznej podstaty úpadcu R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze“, so sídlom v Rimavskej Sobote, Cukrovarská 12, o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/20/2018-336 z 27. marca 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/20/2018-336 z 27. marca 2019 z r u š u j e
a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo 14. februára 2018 prvou výrokovou vetou uložil žalovanému - správcovi konkurznej podstaty úpadcu R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze“, Cukrovarská 12, Rimavská Sobota, IČO: 31 581 561 povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti, vedené na Okresnom úrade, Odbor katastrálny, P. A., katastrálne územie P. A. na LV č. XXXX stavby, a to Trafostanica súpisné číslo XXXX na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Dočistiťovacia stanica súpisné číslo XXXX na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Strojovňa súpisné číslo XXXX na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Laboratórium súpisné číslo XXXX na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Ducháreň súpisné číslo XXXX na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Aktívna nádrž + prívodný žľab na parcele číslo R. XXXX/X postavenej, Lapače piesku na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej, Prístavba budovy odstredivky na parcele č. R. XXXX/XX postavenej, Dosadzovacia nádrž na parcele číslo R. XXXX/XX postavenej v podiele 18/1000, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Druhou výrokovou vetou priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v pomere 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vylúčenia nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu v špecifikácii uvedenej vo výrokovej časti rozhodnutia. Žalovaný podľa názoru žalobcu protiprávne zapísal nehnuteľnosti, o ktoré sa vedie spor do súpisu majetku podstat.

Žalobca, resp. jeho právny predchodca nadobudol majetok od úpadcu na základe neplatného právneho úkonu, a nie v súlade s objektívnym stavom. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti, o ktoré sa vedie spor na základe kúpnej zmluvy č. 07/12/07/13-12, ktorej vklad bol povolený Správou katastra P. A. 26. 05. 2008 pod sp. zn. Z. XXXX/XXXX. Žalovaný však nemá naliehavý právny záujem na posudzovaní platnosti, resp. neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy. Žalovaný má naliehavý právny záujem len na posudzovaní kúpnej zmluvy uzavretej medzi úpadcom, ako predávajúcim a kupujúcim - REALITY, a.s., ktorej vklad bol povolený Správou katastra P. A. pod sp. zn. Z. XXXX/XXXX. Žalovaný, ako správca konkurznej podstaty, postupoval procesne pri zápise nehnuteľností, vedených na LV č. XXXX Okresného úradu, Odbor katastrálny, P. A., katastrálne územie P. A., keď ich zapísal do súpisu majetku podstaty. Zapísal ich však nie v súlade s právnymi predpismi, nakoľko jeho posúdenie, že nehnuteľnosti boli právnym predchodcom nadobudnuté na základe absolútne neplatného právneho úkonu, nie je správne. Zdôraznil, že na základe výkladu § 59a Obchodného zákonníka súd dospel k záveru, že kúpna zmluva zavkládovaná Správou katastra P. A. pod sp. zn. Z. XXXX/XXXX netrpela právnymi vadami, ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka rozhodne porušené nebolo, a preto je platná, právne účinná a povolením vkladu do katastra nadobudla aj vecno-právne účinky. Ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka sa totiž vzťahuje len na odplatné nadobúdanie majetku spoločnosťou od jej zakladateľa, alebo spoločníka na základe zmluvy, uzavretej medzi spoločnosťou ako nadobúdateľom na jednej strane a zakladateľom, alebo spoločníkom, ako predávajúcim na strane druhej, nie však na odpredaj majetku. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa vo svojich vyjadreniach zameriava na posudzovanie platnosti, resp. neplatnosti zmluvy, uzavretej medzi predávajúcim REALITY, a.s. a kupujúcim REALITY-HOTELS, a.s., na ktorej posúdenie nemá naliehavý právny záujem. Z toho dôvodu sa súd posudzovaním platnosti, resp. neplatnosti uvedeného prevodu ani nezaoberal a žalobe vyhovel.

3. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 41CoKR/20/2018-336 z 27. marca 2019, prvým výrokom rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14. februára 2018 zmenil tak, že žalobu zamietol (§ 388 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“)? druhým výrokom rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14. februára 2018 zmenil v časti trov prvoinštančného konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsudku 100 % (§ 388 CSP v spojení s § 396 ods. 2 CSP); v poradí tretím výrokom rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v pomere 100 % (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP).

4. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Základnou odvolacou námietkou žalovaného bolo jeho tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, že kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou REALITY, a. s. ako predávajúcim a REALITY HOTELS, a. s., ako kupujúcim uzavretá dňa 26.5.2008 nemohla nadobudnúť účinnosť z dôvodu nesplnenia kogentných povinností vyplývajúcich z ust. § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý od novelizácie (1.1.2002) vyžaduje pripojiť k zmluve znalecký posudok v Zbierke listín. Táto povinnosť ako obligatórna náležitosť je zadefinovaná v cit. ustanovení § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný preto poukázal na skutočnosť, že keď vyššie uvedená zmluva nenadobudla účinnosť, tak v danom prípade nemohlo dôjsť k účinnému prevodu dotknutých nehnuteľností na žalobcu. Odvolací súd sa v danej veci stotožnil s touto námietkou žalovaného, pretože povinnosť predávajúceho pripojiť ku kúpnej zmluve znalecký posudok je jednoznačne zadefinovaná v ust. § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka. Odvolací súd preto zdôraznil, že v prípade ak je na účinnosť zmluvy potrebný zápis do osobitnej evidencie, tak musí byť zmluva a znalecký posudok uložená do Zbierky listín pred zápisom do osobitnej evidencie, čo v danom prípade absentovalo.

6. Podľa odvolacieho súdu opomenutie tejto povinnosti malo za následok, že kúpna zmluva zo dňa 26.5.2008 nenadobudla účinnosť, a z toho dôvodu nemohla nadobudnúť účinnosť ani kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcim REALITY - RSK CZ a kupujúcim Slovenská vodárenská spoločnosť, a. s. v tomto konaní žalobcom domáhajúcim sa vylúčenia dotknutých nehnuteľností zo súpisu majetku

vyhotovenom správcom (žalovaným). Mal za to, že na tejto skutočnosti (neúčinnosti kúpnej zmluvy) nemení nič ani fakt, že kúpna zmluva bola zavkladovaná príslušnou správou katastra, pretože v zmysle katastrálneho zákona má tento zápis len deklaratórny charakter, ale neodstráni rozpor spočívajúci v neúčinnosti kúpnej zmluvy.

7. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu o vylúčenie nehnuteľností špecifikovaných na LV č. XXXX k.ú. P. A. zamietol.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, nakoľko podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá bola dovolacím súdom riešená rozdielne. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu žalobca namieta, že odvolací súd nevyhodnotil jeho skutkové tvrdenia, právne závery riadne nevysvetlil a neuviedol, prečo konkrétne a z akých dôvodov sa nestotožnil s doterajšou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ale aj rozhodovacou praxou Ústavného súdu. Podľa názoru žalobcu je prvým a rozhodujúcim prevodom spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností podľa špecifikácie vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14.02.2018 vo vzťahu k predmetu sporu, ktorým je vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze“, prevod nehnuteľností, ktorý bol zrealizovaný na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.07.2005, medzi úpadcom, ako predávajúcim a spoločnosťou REALITY, a.s., ako kupujúcim (Z. XXXX/XX). Podľa dovolateľa bolo nesporné v priebehu konania, že daná kúpna zmluva (Z. XXXX/XX) netrpela právnymi vadami a ustanovenie § 59a Obchodného zákonníka pri tomto prevode porušené nebolo. Ustanovenie § 59a sa vzťahuje len na odplatné nadobúdanie majetku spoločnosťou od jej zakladateľa alebo spoločníka na základe zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou ako nadobúdateľom (kupujúcim) na jednej strane a zakladateľom alebo spoločníkom ako prevádzajúcim (predávajúcim) na druhej strane, nie však na odpredaj majetku spoločnosti spoločníkovi. Poukázal na to, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu dňa 12.4.2011 doručil žalobcovi výzvu zn.1K/29/2006 S 527 až dňa 11.4.2011, v ktorej mu oznámil, že dňa 31.03.2011 zapísal do súpisu majetku podstát v zmysle § 80 ods. zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) nehnuteľný majetok, a to ako sporný zápis podľa § 78 ods. 1 ZKR. V tom čase bol už na majetok spoločnosti REALITY, a.s. ako druhého nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností podľa špecifikácie vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14.2.2018, vyhlásený konkurz. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 28K/24/2008 zo dňa 11.09.2008, súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu REALITY, a.s. v likvidácii. Podľa dovolateľa konanie žalovaného, ako správcu konkurznej podstaty úpadcu je hrubým zneužitím práva, keďže ten v čase zápisu tohto spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností do súpisu majetku podstát vedel, že tento majetok nepodlieha konkurzu úpadcu a takýmto úkonom de facto zahrnie do podstaty majetok, proti ktorému s dostatočným časovým odstupom nebude možné podať vylučovaciu žalobu, resp. takáto žaloba tretieho a každého ďalšieho nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností bude zamietnutá. Žalobca ako piaty nadobúdateľ spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností, pri nadobúdaní spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností konal v dobrej viere, keď vlastnícke právo k prevádzanému spoluvlastníckemu podielu nehnuteľností odvodzoval z evidencie správy katastra nehnuteľností. Poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 549/2015, podľa ktorého súdy sú povinné poskytovať ochranu vlastníckeho práva aj dobromyseľným nadobúdateľom, ktorí odvodzujú svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený, hoci aj absolútne neplatným. Dovolateľ namieta, že odvolací súd tieto skutkové tvrdenia skonštatoval, no nevyhodnotil ich a takýmto konaním došlo k zásahu do výkonu práv a povinností vlastníka nehnuteľností, resp. oprávneného držiteľa nehnuteľností, ktorý má rovnaké práva, ako ich vlastník, bez právneho dôvodu. Odklon vidí v tom, že odvolací súd svojím rozhodnutím postihol žalobcu, ktorý nadobudol spoluvlastnícky podiel nehnuteľností dobromyseľne, hoci neniesol

zodpovednosť za neplatnosť jeho druhého prevodu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/311/2008). Dovolateľ ešte podotkol, že čistiareň odpadových vôd v Rimavskej Sobote bola zriadená a v súčasnosti je prevádzkovaná vo verejnom záujme na účely hromadného odvádzania a čistenia odpadových vôd z domácností, zariadení priemyslu a služieb, a sociálnej vybavenosti tohto územia podľa zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách.

10. Dovolateľ tiež navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa § 444 ods. 2 CSP a rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu argumentujúc verejným záujmom.

11. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

12. K dovolaniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovou a právnou argumentáciou žalobcu. Naopak nestotožnil sa s právnymi závermi, na ktorých odvolací súd založil svoje zmeňujúce rozhodnutie oproti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe o vylúčenie príslušného majetku zo súpisu majetku podstať vyhovené. Vyjadril, že zásadným nedostatkom napadnutého rozhodnutia je to, že dospel jednak k nesprávnemu záveru o neúčinnosti posudzovanej kúpnej zmluvy, ktorá bola zavkladovaná Správou katastra P. A. pod č. Z. XXXX/XXXX z dôvodu jej neuloženia spolu so znaleckým posudkom v Zbierke listín, a že v nadväznosti na to odvolací súd dospel k nesprávnemu záveru o následku takejto neúčinnosti zmluvy, ktorým mala byť nemožnosť vyvolania vecnoprávných účinkov nadobudnutia vlastníckeho práva, napriek zápisu do katastra nehnuteľností. Podľa dovolateľa bolo nepochybne preukázané, že na základe uvedenej kúpnej zmluvy (Z. XXXX/XXXX) došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom tejto zmluvy, a ktorých sa vylučovacia žaloba v danej veci týka, a že teda táto zmluva nadobudla vecnoprávne účinky rozhodnutím príslušného orgánu katastra nehnuteľností, ktoré následne nebolo zrušené. Preto ak potom povinnosť vyplývajúca z ustanovenia § 59a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a predstavujúca podmienku nadobudnutia účinnosti takejto zmluvy bola dostatočne splnená (čo bolo preukázané v súvisiacom spore vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.26Cbi/57/2011), došlo k odstráneniu tohto nedostatku zmluvy a jej vecnoprávne účinky, ktoré nastali povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zostali zachované. Teda nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom tejto kúpnej zmluvy, nepochybne prešli z vlastníctva terajšieho úpadcu do vlastníctva tretej osoby platnou kúpnu zmluvou, ktorá nadobudla vecnoprávne účinky, a preto aj všetky nasledujúce prevody vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na ďalšie osoby nemohli trpieť vadou absolútnej neplatnosti z dôvodu, že by nimi malo dôjsť k prevodu práva, ktoré by nebolo prevodcovi patrilo. Podľa žalovaného sa predchádzajúci správca úpadcu R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze? zapísaním príslušných nehnuteľností, ktoré boli predmetom uvedenej kúpnej zmluvy postupom podľa § 80 ods. 2 ZKR snažil reparaovať len zmeškanie lehoty na uplatnenie odporovacieho práva správcu voči takémuto právnemu úkonu, ktorého uplatnenie zmeškal podaním predchádzajúcej žaloby o určenie vlastníckeho práva, o ktorej bolo rozhodované predtým v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 2Cb 27/2007, a v ktorom bola takáto nedôvodne podaná žaloba zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2Cb 27/2007 zo dňa 20. mája 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob 213/2013 zo dňa 22.mája 2014 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo 21/2017 zo dňa 25. apríla 2018. Zároveň sa žalovaný stotožnil v celom rozsahu s právnou argumentáciou žalobcu v dovolaní o ochrane dobromyseľného nadobúdateľa.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že dovolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

14. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

18. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

19. Predmetné dovolanie žalobcu posúdil dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods.1 CSP), nakoľko v dovolaní síce je uvedený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. c/, avšak po posúdení obsahovej stránky dovolania je možné dospieť k záveru, že žalobca uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP.

20. Z ustanovenia § 387 ods. 3 CSP vyplýva, že odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

21. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namieta, že odvolací súd nevyhodnotil jeho skutkové tvrdenia, právne závery riadne nevysvetlil a neuviedol, prečo konkrétne a z akých dôvodov sa nestotožnil s doterajšou rozhodovacou praxou odvolacieho súdu, ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností podľa špecifikácie vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia č. k. 16Cb/29/2011-298 zo dňa 14.02.2018 vo vzťahu k predmetu sporu, ktorým je vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze“, prevod nehnuteľností, ktorý bol zrealizovaný na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.07.2005, medzi úpadcom, ako predávajúcim a spoločnosťou REALITY, a.s., ako kupujúcim (Z. XXXX/XX) berúc do úvahy aj to, že odvolací súd vôbec neodôvodnil, resp. sa nezaoberal otázkou ochrany dobromyseľného nadobúdateľa. Rovnako namieta nesprávny výklad/uplatnenie ustanovenia § 59a ObZ. Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavno-právne rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv, spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, resp. odmietnutia spravodlivosti.

23. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07, obdobne Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

24. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vzťahuje na každé súdne rozhodnutie, pričom odôvodnenie rozhodnutia musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu jeho správnosti v konaní o opravnom (riadnom alebo mimoriadnom) prostriedku. Ak rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, ide o rozhodnutie nepreskúmateľné a takéto rozhodnutie súdu porušuje právo strany sporu na spravodlivý proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu v rámci opravných prostriedkov. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 2004).

25. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že sudy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

26. Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal

so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť

v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí

býť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

27. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry EŠLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

28. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav. Uvedené platí o to viac, ak ide o rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvej inštancie.

29. K námietke nepreskúmateľnosti súdnych rozhodnutí dovolací súd vo svojich rozhodnutiach vydaných po 1. júli 2016 odkazoval aj na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3. decembra 2015 pod č. R 2/2016 podľa ktorého: „Nepreskúmateľnosť“ rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Dovolací súd v tomto smere poukazuje na názor ústavného súdu vyslovený v uznesení sp. zn. I. ÚS 44/2021

z 26. januára 2021, vo vzťahu k aplikabilite stanoviska R 2/2016 po 1. júli 2016, v zmysle ktorého: „z ústavnoprávneho hľadiska, ako aj z hľadiska relevantnej judikatúry EŠLP ťažko bez ďalšieho prijať názor najvyššieho súdu vyslovený v jeho stanovisku R 2/2016, pretože k podstatnej zmene v právnej úprave prípustnosti dovolania po 1. júli 2016 nesporne došlo, pričom nemožno odhliadnuť od skutočnosti, že rovnakú, ale ani obdobnú úpravu, ktorá bola obsiahnutá v § 241 ods. 2 písm. b/ OSP (tzv. iná vada), Civilný sporový poriadok vo vzťahu k dovolaniu, resp. jeho odôvodneniu už výslovne ani neobsahuje. Aktuálnosť stanoviska po nadobudnutí účinnosti novej právnej úpravy dovolania je preto potrebné chápať

v tom zmysle, že pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu v podstatných bodoch nespĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zodpovedá táto okolnosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý proces

do textu zákona sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo.“ K tomu pozri tiež rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 120/2020.

30. Dovolací súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13.11.2018, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 47/2018, ktorého právna veta znie: „Odvolací súd je povinný vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní aj v prípade tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia podľa § 387 ods. 2

Civilného sporového poriadku“. V bode 35 odôvodnenia predmetného nálezu ÚS SR konštatoval, že „absencia vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v odvolaní v napadnutom rozsudku krajského súdu je tak závažným nedostatkom tohto rozhodnutia, ktorého intenzita sama o sebe zakladá porušenie sťažovateľom namietaného základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, i práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“):“.

31. V posudzovanom prípade odvolací súd výrokom I. rozhodnutia rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14.2.2018 zmenil tak, že žalobu zamietol. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, v ktorom za rozhodujúci odvolací argument považoval to, že kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou REALITY, a. s. ako predávajúcim a REALITY HOTELS, a. s., ako kupujúcim uzavretá dňa 26.5.2008 nemohla nadobudnúť účinnosť z dôvodu nesplnenia kogentných povinností vyplývajúcich z ust. § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý vyžaduje pripojiť k zmluve znalecký posudok v Zbierke listín. Odvolací súd sa v danej veci stotožnil s touto námietkou žalovaného, pretože povinnosť predávajúceho pripojiť ku kúpnej zmluve znalecký posudok je jednoznačne zadefinovaná v ust. § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka a opomenutie tejto povinnosti malo za následok, že kúpna zmluva zo dňa 26.5.2008 nenadobudla účinnosť, a z toho dôvodu nemohla nadobudnúť účinnosť ani kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcim REALITY - RSK CZ a kupujúcim Slovenská vodárenská spoločnosť, a. s. v tomto konaní žalobcom domáhajúcim sa vylúčenia dotknutých nehnuteľností zo súpisu majetku vyhotovenom správcom (žalovaným).

32. Takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu podľa názoru dovolacieho súdu je nedostatočné a nepreskúmateľné, keďže odvolací súd sa vo svojom odôvodnení nevysporiadal s viacerými podstatnými skutočnosťami uvedenými žalobcom vo vyjadrení k odvolaniu podaného žalovaným voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

33. Primárne odvolací súd sa nezaoberal tým, že zo spisu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že prvý prevod spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností zrealizovaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02.06.2005 (č. l. 83), zavkladovanej dňa 15.07.2005 (Z. XXXX/XX) netrpel právnymi vadami a ani ustanovenie § 59a ObZ nebolo porušené, nakoľko z dikcie predmetného ustanovenia vyplýva, že sa vzťahuje len na odplatné nadobúdanie majetku spoločnosťou od jej zakladateľa alebo spoločníka (tzv. skrytý nepeňažný vklad) na základe zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou ako nadobúdateľom (kupujúcim) na jednej strane a zakladateľom alebo spoločníkom ako prevádzajúcim (predávajúcim) na strane druhej, nie však na odpredaji majetku spoločnosti spoločníkovi (pričom nebolo stranami tvrdené, ani zistené, že by úpadca bol zakladateľom alebo spoločníkom spoločnosti REALITY a.s.). Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom danej kúpnej zmluvy prestali byť právne účinne vlastníctvom úpadcu dňom povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Dôsledkom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva zo žalovaného, resp. zo spoločnosti úpadcu - R.S.K. s.r.o. na tretiu osobu - spoločnosť REALITY a.s., s ktorou skutočnosťou sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí náležite nevysporiadal, hoci práve v súpise konkurznej podstaty úpadcu R.S.K. s.r.o. boli predmetné nehnuteľnosti predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty do súpisu po niekoľkých rokoch od prevodu zapísané. Následne došlo k ďalším prevodom predmetných nehnuteľností zo spoločnosti REALITY a.s. na spoločnosť REALITY -HOTELS a.s. (jediným zakladateľom spoločnosti REALITY -HOTELS, a.s. bola podľa čl.152 spoločnosť REALITY, a.s. a spoločnosť REALITY HOTELS a.s. bola dňa 18.08.2020 vymazaná ex offi z obchodného registra), zo spoločnosti REALITY -HOTELS a.s. na spoločnosť REALITY -RSK CZ s.r.o. a napokon zo spoločnosti REALITY -RSK CZ s.r.o. na spoločnosť žalobcu. Spoločnou skutočnosťou v týchto prevodoch je osoba jediného spoločníka a konateľa spoločnosti úpadcu - R.S.K. s.r.o.- pána M. V., ktorý vystupoval v jednotlivých prevodoch ako štatutárny zástupca (i majoritný spoločník, či akcionár) v mene spoločností REALITY a.s., REALITY -HOTELS a.s. , REALITY -RSK CZ s.r.o. Námietku neúčinnosti kúpnej zmluvy však žalovaný vzniesol voči druhému prevodu nehnuteľností zo spoločnosti REALITY a.s. na spoločnosť REALITY -HOTELS a.s., pričom prvý prevod nehnuteľností nerozporoval, a následne z takto namietaného neúčinného prevodu vyvodil a namietal neplatnosť v poradí štvrtého prevodu nehnuteľností zo spoločnosti REALITY -RSK CZ s.r.o. na spoločnosť žalobcu.

34. Okrem iného dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 78 ZKR, podľa ktorého v súpise môže byť zaradený majetok, ktorý konkurznú podstatu netvorí, a naopak, v súpise nemusí byť zaradený majetok, ktorý konkurznú podstatu tvorí, najmä pokiaľ správca nemá o ňom vedomosť. Čo nepochybne má nakoniec tvoriť súpis, sa v prípade sporného majetku ustáli v dôsledku márneho uplynutia lehoty na podanie excindačnej žaloby alebo meritórnym vyriešením takéhoto sporu v rámci excindačného konania. Do súpisu sa zapisuje aj sporný majetok, t.j. aj taký majetok, pri ktorom môžu existovať pochybnosti, či skutočne tvorí konkurznú podstatu. V čase zostavenia súpisu správca v rámci zisťovacích úkonov zisťuje rozsah konkurznej podstaty, nie vždy však bude spôsobilý nepochybne zistiť, či majetok tvorí, alebo netvorí konkurznú podstatu, najmä pokiaľ sa mu nepodarí zabezpečiť všetky relevantné listiny a informácie, alebo ak práva k majetku sú sporné. V týchto prípadoch správca napriek tomu zapíše majetok do súpisu, pričom ten, kto tvrdí, že majetok nemal byť do súpisu zaradený, sa musí toho domáhať u správcu, prípadne na súde žalobou.

35. Avšak z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že správca zapísal do súpisu nehnuteľnosť (podľa špecifikácie vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14.02.2018), ktorá už nepatrila úpadcovi, pričom uvedené preukazoval výpis z listu vlastníctva, teda platný prevod vlastníckeho práva titulom kúpnej zmluvy zo dňa 02. 06. 2005, uzavretej medzi R.S.K. s.r.o. a REALITY, a.s., ktorej vklad bol povolený Správou katastra P. A. pod sp. zn. Z. XXXX/XXXX, pričom neplatnosť prevodu vlastníckeho práva za základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 02. 06. 2005 nebola preukázaná, resp. pôvodne žalovaný správca úpadcu (R.S.K. s.r.o.) M. P. Q. sa zamerával len na posúdenie neplatnosti zmluvy uzavretej medzi predávajúcim REALITY, a.s. a kupujúcim REALITY-HOTELS, a.s., na ktorej posúdenie podľa súdu prvej inštancie nemá naliehavý právny záujem. K rovnakému názoru, avšak vo vzťahu k prevodu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania, uskutočneného medzi REALITY-X38 CZ spol. s r.o. (pôvodne REALITY - R.S.K. CZ s.r.o.) a žalobcom, došiel Okresný súd Rimavská Sobota, a to na základe rozhodnutia pod sp. zn. 2Cb/27/2007 zo dňa 20. mája 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cob/213/2013 zo dňa 22. mája 2014, ktorým bola žaloba žalobcu M. P. Q. proti žalovaným 1. REALITY-X38 CZ spol. s r.o. a Stredoslovenská vodárenská spoločnosť a. s. o určenie vlastníckeho práva zamietnutá.

36. Pokiaľ odvolací súd v bode 10. odôvodnenia svojho rozhodnutia za základnú odvolaciu námietku považoval to, že kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou REALITY, a. s. ako predávajúcim a REALITY HOTELS, a. s. ako kupujúcim uzavretej dňa 26.5.2008 nemohla nadobudnúť účinnosť z dôvodu nesplnenia kogentných povinností vyplývajúcich z ust. § 59a ods. 1 Obchodného zákonníka, dovolací súd upozorňuje, že nevzal do úvahy hlavný účel § 59a ods. 1 Obz., ktorým je zabrániť obchádzaniu pravidla o splácaní nepeňažných vkladov a v tomto zmysle má byť aj predmetné ustanovenie vykladané (plnenia sa označujú aj ako tzv. skryté nepeňažné vklady). Odvolací súd pri odôvodnení svojho rozhodnutia opomenul uviesť splnenie podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia (či sú splnené predpoklady pre vznik povinnosti uložiť znalecký posudok do zbierky listín s následkom odkladu účinnosti kúpnej zmluvy) a nedostatočne uviedol ako uvedené ustanovenie na daný prípad vyložil (pri výklade jeho dôsledkov opomenul prihliadnúť na vyššie uvedený hlavný účel tohto ustanovenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), pričom na jeho základe založil svoje rozhodnutie. Nereagoval tak na námietky žalobcu voči aplikácii daného ustanovenia na daný prípad. Odvolací súd tiež opomenul vysporiadať sa s tvrdením žalobcu spočívajúcim v jeho dobromyselnom nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam (i faktickej držbe predmetných nehnuteľností) na základe v poradí štvrtého prevodu - kúpnej zmluvy zo dňa 26.05.2008 a nezaoberal sa ani širšími súvislosťami skutkových okolností jednotlivých prevodov predmetných nehnuteľností, a najmä štvrtého prevodu spoluvlastníckeho práva na spoločnosť žalobcu.

37. Len ako poznámku na okraj (keďže právne posúdenie veci a jeho správnosť nebola predmetom dovolacieho prieskumu) dovolací súd uvádza, že s účinnosťou od 1. júla 2015 zákonodarca doplnil do uvedeného ustanovenia § 59a odsek 7, v ktorom zákonodarca upresnil dôsledky zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť pre nesplnenie § 59a Obchodného zákonníka tak, že účastníci takejto zmluvy sa

môžu domáhať vrátenia hodnoty vzájomného plnenia, pričom nedostatok založenia znaleckého posudku do zbierky listín neznamená neplatnosť predmetnej zmluvy a upravil ručenie členov štatutárneho orgánu, ktorí boli jeho členom v čase poskytnutia plnenia zo zmluvy (okrem iného zákonodarca zúžil aplikáciu tohto ustanovenia len na akciové spoločnosti). Z uvedeného doplnenia vyplýva, že na základe zmluvy, ktorá nenadobudla účinnosť v dôsledku nedodržania § 59a Obchodného zákonníka, mohlo dôjsť riadne k prevodu vlastníckeho práva na obchodnú spoločnosť, čím sa zo strany zákonodarcu chcela zrejme docieľiť ochrana tretích osôb, ktoré možno už nadobudli daný majetok od obchodnej spoločnosti. Uvedené dáva zmysel aj pri pohľade na § 59a Obchodného zákonníka cez jeho hlavný účel.

38. Z obsahu spisu ďalej dovolací súd zistil, že odvolací súd rozhodol bez toho, aby sa zaoberal otázkou dobrej viery a ochrany dobromyseľného nadobúdateľa v zmysle § 130 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, hoci žalobca uvedeným argumentoval v rámci svojho vyjadrenia k podanému odvolaniu žalovaného. Ohľadne uvedeného dovolací súd poukazuje na názor vysloveného v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 549/2015 zo dňa 16. marca 2016, podľa ktorého princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istým svojim vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (porovnaj aj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takého nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné sudy musia vždy riadne zaoberať pri jeho spochybňovaní treťou osobou. Otázkou dobrej viery pri nadobúdaní od nevlastníka sa zaoberá aj rozhodnutie Veľkého senátu NSSR č. 1VObd/2/2020.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd tak porušil ustanovenie § 387 ods. 3 CSP, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, a teda aj k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru, čo zakladá vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sa jedná o taký prípad, keď odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku také nedostatočné, že neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, podstatných pre rozhodnutie súdu, neobsahuje stanovisko súdu ku všetkým relevantným námietkam oboch strán sporu, a preto je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je riadne a nezodpovedá tak požiadavkám spravodlivého procesu. Uvedené zakladá prípustnosť, a zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

40. Dovolateľ ďalej vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP namietajúc, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá bola dovolacím súdom riešená rozdielne (otázka sa týka dobrej viery a ochrany dobromyseľného nadobúdateľa).

41. Dovolací súd konštatuje, že uvedenou otázkou sa odvolací súd vôbec nezaoberal po právnej stránke a jeho rozhodnutie na jej právnom riešení založené nebolo. Dovolací súd sa preto touto otázkou nemohol zaoberať v dovolacom konaní (na základe dovolacej námietky podľa § 421 CSP).

42. Nakoľko dovolací súd dospel k záveru o dôvodnosti námietky existencie vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP, najvyšší súd žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 CSP). Vzhľadom na zrušenie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. f/ CSP a vyššie uvedené dôvody tohto zrušenia, sa dovolací súd už ďalej nezaoberal prípustnosťou dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, nakoľko preskúmanie právneho posúdenia veci dovolacím súdom v danom prípade nie je možné. Konštatované neúplné, nedostatočné, a tým nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, neobsahuje relevantný právny záver k nastolenej právnej otázke, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mohol dovolací súd v tomto štádiu dovolacieho konania preskúmať.

43. Z ustanovenia § 455 CSP vyplýva, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd nižšej inštancie je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Odvolací súd v ďalšom konaní bude postupovať v dovolacím súdom naznačenom smere. Z neho

vyplýva, že v novom rozhodnutí o veci sa argumentačne vysporiada, okrem obrany a námietok žalovaného, aj s tvrdeniami žalobcu, a to o dôsledkoch prvého prevodu spoluvlastníckeho podielu k prevádzanej nehnuteľnosti podľa špecifikácie vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia č. k. 16Cbi/29/2011-298 zo dňa 14.02.2018 a v spojitosti s tým aj so skutočnosťou, že spoločnosť R.S.K. spol. s r.o. „v konkurze“ (úpadca) predmetný spoluvlastnícky podiel predal, na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej do katastra nehnuteľností dňa 15.07.2005, uzavretej medzi úpadcom, ako predávajúcim a spoločnosťou REALITY, a.s., ako kupujúcim (Z. XXXX/XX) berúc do úvahy aj ustanovenie § 78 ods. 1 ZKR. Rovnako bude potrebné sa vysporiadať s námietkami žalobcu týkajúcimi sa aplikácie § 59a Obchodného zákonníka na posudzovanie účinnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu zo spoločnosti REALITY, a. s. ako predávajúcim a REALITY HOTELS, a. s. ako kupujúcim uzavretej dňa 26.5.2008 (viď vyjadrenie žalobcu na čl. 253 a čl.311, v ktorom namieta, že toto ustanovenie sa na daný prípad pre skutkové okolnosti uzavretia zmluvy nevzťahuje), ktorými sa odvolací súd nezaoberal. Následne zrozumiteľne vysvetlí vplyv prípadného nedodržania povinnosti podľa § 59a CSP na platnosť a vecnoprávnú účinnosť predmetnej zmluvy a následných ďalších prevodov, ako aj otázkou dobrej viery a dobromyseľnosti žalobcu vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, príp. ich držby, teda skutočnosti, či žalobcovi svedčí právo k predmetným nehnuteľnostiam alebo nie (v takom prípade vysvetlí svoj záver o nadobudnutí nehnuteľnosti od nevlastníka, t.j. od osoby, ktorá nenadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu ňou uzavretého, resp. pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu niektorého z predchádzajúcich nadobúdateľov predmetných nehnuteľností alebo vysvetlí svoj záver o ich prípadnom neoprávnenom a nedobromyseľnom užívaní zo strany žalobcu, teda, vysvetlí prečo žalobcovi nesvedčí právo k vylučovaným nehnuteľnostiam).

44. Vzhľadom na to, že dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, nerozhodoval už o návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu.

45. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

46. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.